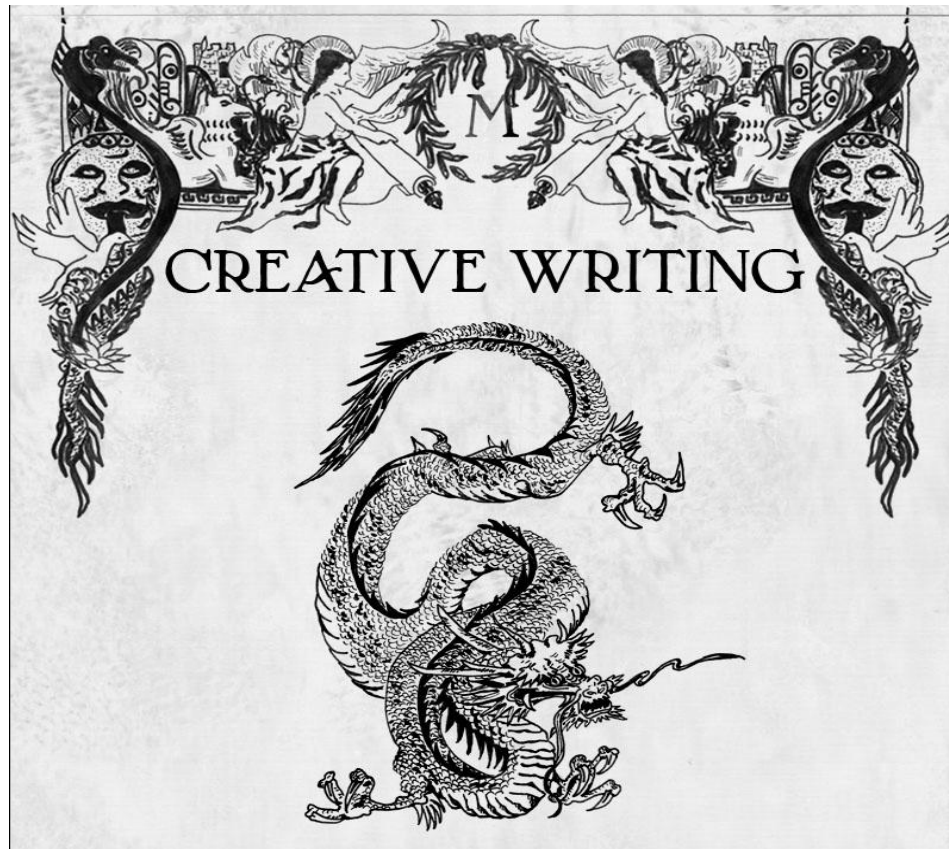

Δημιουργική γραφή στην πράξη

«Η δημιουργικότητα είναι συνώνυμο της
‘αποκλίνουσας σκέψης’, αυτής δηλαδή που έχει
την ικανότητα να σπάει συνεχώς τα σχήματα της
εμπειρίας.

Χωρίς κομφορμισμούς

«Και αυτή η διαδικασία- άκουσον, άκουσον- έχει ένα χαρακτήρα ψυχαγωγικό πάντοτε, ακόμα κι αν έχουμε να κάνουμε με τα 'αυστηρά μαθηματικά'.»

Μια κοινωνία βασισμένη στο μύθο της παραγωγικότητας

«... Για να την
αλλάξουμε
χρειάζονται
άνθρωποι
δημιουργικοί, που
ξέρουν να
χρησιμοποιούν τη
φαντασία τους».

Ο δάσκαλος μεταμορφώνεται σε 'εμψυχωτή'.

- Ενθαρρύνει τη δημιουργικότητα.
- Δεν μεταδίδει τη γνώση έτοιμη.
- Εκφράζει ό,τι καλύτερο έχει, για να αναπτύξει και στον ίδιο τον εαυτό του τις έξεις της δημιουργίας, της φαντασίας, της εποικοδομητικής απασχόλησης σε μια σειρά από δραστηριότητες.»

(Τζάνι Ροντάρι, *Η γραμματική της φαντασίας*)

Η αφήγηση είναι καθησυχαστική

“Λέμε ιστορίες στους εαυτούς μας προκειμένου να βγάλουμε νόημα από τη ζωή. Η αφήγηση είναι καθησυχαστική. Υπάρχουν μέρες που η ζωή μας είναι τόσο παράλογη, ώστε μας σακατεύει- τίποτε δεν βγάζει νόημα μα οι ιστορίες βάζουν τάξη στον παραλογισμό.”

Συγγραφή, η απόκρυφη δύναμη.

«...Η συγγραφή έχει τη δική της απόκρυφη δύναμη. Στην καλύτερη περίπτωση ποτέ δεν μαθαίνουμε από πού πηγάζουν όσα γράφουμε ή ποιος μας τα προσφέρει.

Όχι, δεν είναι τόσο άσχημο να νιώθει κανείς πως είμαστε διάδοχοι της απόρροιας μιας ανεξήγητης και υπέροχης πηγής. Τίποτε δεν ανυψώνει τους ορίζοντές μας όσο λίγη απροσδόκητη τύχη ή η γενναιοδωρία των θεών.»

(Νόρμαν Μέιλερ, Η μάγισσα τέχνη)

Μυθοπλασία

«Η μυθοπλασία είναι ένα ψέμα που αποκρύπτει μια βαθιά αλήθεια. Είναι η ζωή που δεν υπήρξε, εκείνη που οι άνθρωποι μιας συγκεκριμένης εποχής ήθελαν να ζήσουν αλλά δεν έζησαν, και γι' αυτό χρειάστηκε να την επινοήσουν.»

(Μάριο Βάργκας Λιόσα, *επιστολές σ' ένα νέο συγγραφέα*)

Η λογοτεχνία κατά της δυστυχίας

«...πιστεύω πως η λογοτεχνία είναι
ό,τι καλύτερο επινοήθηκε ως
άμυνα κατά της δυστυχίας.»

(Μάριο Βάργκας Λιόσα, *επιστολές σ' ένα
νέο συγγραφέα*)

Ικανότητες που εξασκούνται με τη δημιουργική φαντασία:

© Mystic Arts, LLC

- ευκολία έκφρασης
- ευκαμψία
- ευαισθησία στα προβλήματα
- πρωτοτυπία
- περιέργεια
- άνοιγμα στις συγκινήσεις και στο ασυνείδητο
- ανοχή στα διαφορούμενα
- ικανότητα ανοχής στην απομόνωση
- δημιουργική μνήμη
- ανθεκτικότητα και προσαρμοστικότητα σε συνθήκες ρευστότητας και αβεβαιότητας

Η δημιουργική γραφή στο σχολείο

Προσδοκώμενοι Στόχοι

- Να αναπτύξει, προωθήσει, εξελίξει τη δημιουργική φαντασία του παιδιού
- Να προσδώσει κίνητρα για να αγαπήσουν τα παιδιά τη διαδικασία του γραψίματος αλλά και της ανάγνωσης (φιλιαναγνωσία)
- Να προσφέρει δημιουργικές διεξόδους στις ανησυχίες, τους προβληματισμούς και τα αδιέξοδα των μαθητών
- Να ωθήσει τα παιδιά ώστε να εμπλακούν συναισθηματικά με το κείμενο υποδυόμενα ρόλους όχι μόνον στα λογοτεχνικά κείμενα αλλά και σε ιστορικά
- Να χαρίσει στιγμές δημιουργικής ευχαρίστησης και εκτόνωσης στους μαθητές

Η μαγική ερώτηση: Τι θα συνέβαινε ΑΝ....

- Αν το ασανσέρ σας προσγειωθεί κάποια μέρα ξαφνικά στο κέντρο της γης ή εκτιναχτεί στο φεγγάρι...
- Αν σας χτυπήσει την πόρτα ένας κροκόδειλος και σας ζητήσει λίγο μαϊντανό...
- Αν τα φυτά αποκτούσαν ανθρώπινη φωνή...

(Τζάνι Ροντάρι, *Η γραμματική της φαντασίας*)

ΓΡΑΦΩ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 4ο

Βάλτε τη φαντασία σας να δουλέψει. Περιγράψτε γεγονότα που δεν συνέβησαν και γεγονότα που συνέβησαν. Συνεχίζοντας την παράγραφο ή τη σελίδα θα αφηγηθείτε μια ιστορία, δεν γράφετε έκθεση ιδεών.

Χρειαζόμαστε δηλαδή πλοκή, ήρωες («χαρακτήρες»), πράγματα που κάνουν οι ήρωες και πράγματα που παθαίνουν – όχι σκέψεις και ιδέες.

Ίσως να είναι κάτι που διαβάσατε στα βιβλία ή το είδατε σε ταινίες στον κινηματογράφο ή σε dvd. Ίσως έχει συμβεί κάτι μέσα στην εβδομάδα που να αξίζει να γίνει αντικείμενο αφήγησης.

ΜΗΝ ΞΕΧΑΣΕΙΣ ΝΑ ΒΑΛΕΙΣ ΤΙΤΛΟ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΟΥ. Μπορεί να είναι μια ιστορία συγκινητική ή αστεία, εσύ αποφασίζεις. Πρόσθεσε, όπου και αν χρειάζεται, **διαλόγους**.

ΓΡΑΦΩ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (διάρκεια 45')

- Φαντάσου ότι μια μέρα ξυπνάς και η πόλη είναι εντελώς άδεια. Πού πήγαν όλοι; Τι μπορεί να συνέβη;
- Εσύ δεν φεύγεις από την πόλη. Γιατί; Τι είναι αυτό που σε κρατάει εκεί;
- Πώς αντιδράς; Τι νιώθεις; Θα μπεις στον πειρασμό να κάνεις πράγματα που άλλες φορές δεν έχεις την ευκαιρία;
- Μήπως συναντάς μια παρέα ανθρώπων/ έναν άνθρωπο/ ένα πλάσμα που ποτέ δεν περίμενες ότι θα συναντούσες; Τι κάνουν/ κάνει εκεί;
- Μήπως συμβαίνει κάτι αναπάντεχο; Πώς αντιδράς;
- **Προσοχή! ΜΗΝ απαντήσετε στις ερωτήσεις. Χρησιμοποιήστε τις σαν οδηγό για να γράψετε μια ιστορία. Μπορείτε φυσικά να προσθέσετε οτιδήποτε άλλο φανταστείτε.**

Η ιστορία των παιδιών

ΤΟ ΑΔΕΙΟ ΧΩΡΙΟ

Ένα πρωί ξύπνησα και είδα πως στο χωριό μου δεν υπήρχε κανένας. Ο φούρναρης δεν ήταν στο φούρνο του να ψήνει ψωμί, ο μανάβης δεν ήταν στο μανάβικο να πουλήσει φρέσκα φρούτα όπως κάθε μέρα. Ούτε ένα αυτοκίνητο στο δρόμο ούτε ένας πεζός, ούτε γάτα ούτε ζημιά, που λένε. Μα πού πήγαν όλοι, αναρωτήθηκα.

Εγώ βέβαια δεν μπορούσα να σηκωθώ και να φύγω έτσι στα καλά του καθουμένου, γιατί έπρεπε να φροντίσω το μικρό μου αδελφάκι που είναι πέντε χρονών. Εξάλλου δεν το είχα σκοπό να φύγω. Εδώ είναι το χωριό μου, εδώ μεγάλωσα, εδώ έζησα και ζω ακόμα, δεν ήθελα λοιπόν να φύγω.

Στην αρχή πανικοβλήθηκα, ένιωσα φοβισμένος και έκπληκτος και καθώς περνούσανε οι ώρες ένιωθα μοναξιά. Πήρα τηλέφωνο όλους τους φίλους μου, κανείς δεν απαντούσε. Πέρασα μια βόλτα από το σχολείο. Κλειστό, έκανα κάτι χαρές!

Όταν το καλοσκέφτηκα είδα πως ήταν μοναδική ευκαιρία να κάνω πράγματα που τόσο καιρό δεν είχα τολμήσει με τόσο κόσμο τριγύρω. Αρχικά λοιπόν έβαλα πλυντήριο, πράγμα που ποτέ δεν είχα ξανακάνει γιατί οι άλλοι θα με κορόιδευαν και θα με έλεγαν ντιντή, όμως το αδελφάκι μου είχε ανάγκη από καθαρά ρούχα κι εγώ δεν πήγαινα πίσω.

Η ιστορία των παιδιών

Μετά πήρα το μικρό, βάλαμε τα μαγιό μας και ανεβήκαμε στην ταράτσα για ηλιοθεραπεία, παλιά αν το έκανα θα με έβλεπαν οι άλλοι και θα είχα κακά ξεμπερδέματα επειδή δεν επιτρέπεται να είμαστε ημίγυμνοι στο μπαλκόνι, γιατί το χωριό μας είναι της τάξης και της ηθικής.

Το τελευταίο πράγμα που έκανα απαιτούσε πολύ μεγάλο ρίσκο. Περπάτησα μέχρι το γεφύρι του χωριού όπου κρεμιούνται οι περίεργοι και κάνουν μπάτζι τζάμπινγκ, έδεσα το αδελφάκι μου γερά με τα σκοινιά και το αμόλησα. Στην αρχή έσκουζε αλλά μετά το καταευχαριστήθηκε. Ξετρελάθηκε από τη χαρά του.

Γυρνώντας στο σπίτι, είδα έναν άνθρωπο πίσω από τα δέντρα, ξεφώνησα από τη χαρά μου. Επιτέλους ένα ζωντανό ον! Δυστυχώς όμως ήταν ο κουφός μπάρμπα Δημητρός και όσο κι αν τον ρωτούσα με αγωνία πού είχαν πάει όλοι, δεν μπορούσε να μου απαντήσει.

Έχω γυρίσει εδώ και κάτι ώρες στο σπίτι, δεν ξέρω τι άλλο να κάνω για να διασκεδάσω και το αδελφάκι μου γκρινιάζει ανυπόφορα, μου έχει σπάσει τα νεύρα. Άμα ξέρει κανείς σας πού εξαφανίστηκαν όλοι, παρακαλώ τηλεφωνήστε μου στο.... Θα σας χρωστάω μεγάλη χάρη.

Β' Γυμνασίου, 1ο Γυμνάσιο Καλαμάτας

Πώς μπορούμε να δουλέψουμε με ένα διήγημα

- Να του δώσουμε ένα διαφορετικό τέλος (εκτονωτικό, δυσάρεστο, μακάβριο, συγκινητικό, απίθανο, πιθανό, σουρεαλιστικό, ρεαλιστικό, ρομαντικό κτλ)
- Να το κάνουμε ολόκληρο διαλόγους, ένα μικρό θεατρικό.
- Να το ξαναγράψουμε σε άλλη μορφή της ελληνικής (καθαρεύουσα, λαϊκό ύφος, τοπική διάλεκτο κτλ)
- Να αλλάξουμε την οπτική γωνία της αφήγησης (άλλος αφηγητής)
- Να πάρουμε φράσεις του και να τις κάνουμε στίχους.
- Να προσθέσουμε ή να αφαιρέσουμε λέξεις: π.χ. επίθετα
- Να προσθέσουμε παρομοιώσεις, μεταφορές κτλ

Πώς μπορούμε να δουλέψουμε με ένα διήγημα

- Να προσθέσουμε περιγραφές εκεί που δεν υπάρχουν
- Να προσθέσουμε νέα πρόσωπα
- Να διαλέξουμε 5-6 λέξεις και να φτιάξουμε μια καινούρια ιστορία.
- Να δώσουμε ένα διαφορετικό ξεκίνημα
- Να ξαναγράψουμε την ιστορία σαν σύντομη είδηση στην εφημερίδα
- Να κάνουμε την ιστορία κόμικ με λεζάντες.
- Να αφηγηθούμε την ιστορία από το τέλος προς την αρχή σαν αναδρομική αφήγηση.

Πώς μπορούμε να δουλέψουμε με ένα ποίημα

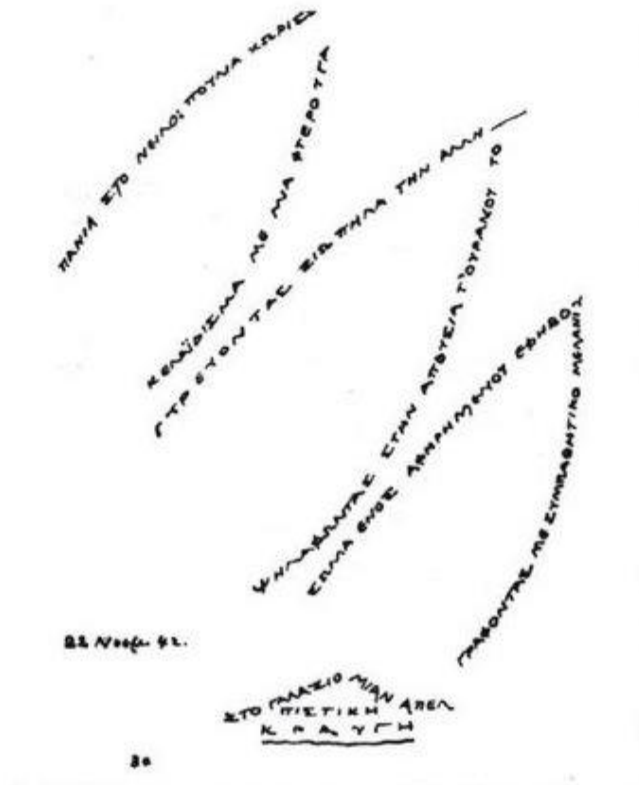
- Να ξεκινήσουμε με τους στίχους του ποιητή και να συνεχίσουμε με δικούς μας
- Να το μετατρέψουμε σε αφηγηματικό κείμενο (πεζό)
- Να γράψουμε μια άλλη ιστορία εμπνευσμένη από το ποίημα σε πεζό ή ποιητικό λόγο
- Να το μετατρέψουμε σε μοντέρνα ποίηση με ελεύθερο στίχο, αν είναι παραδοσιακό και το αντίστροφο

Πώς μπορούμε να δουλέψουμε με ένα ποίημα

- Να δώσουμε σκόρπιους στίχους από το ποίημα και να τους χρησιμοποιήσουν τα παιδιά για να ξεκινήσουν ή να τελειώσουν το δικό τους ποίημα.
- Να διαλέξουμε δυο τρεις λέξεις από το ποίημα και να φτιάξουμε ένα καινούριο.
- Να φτιάξουμε ένα καλλιγράφημα (σχηματική ποίηση)

Σχηματική ποίηση ή καλλιγραφήματα

- "Σχηματικά ή σχηματογραφικά ή καλλιγραφήματα είναι τα ποιήματα που είναι γραμμένα με τέτοιο τρόπο, ώστε οι στίχοι να σχηματίζουν μια γραφική παράσταση, μια συγκεκριμένη εικόνα". Αυτός είναι ο ορισμός που δίνεται στο Λεξικό Λογοτεχνικών Όρων του ΥΠΕΠΘ.

Γιώργος Σεφέρης Καλλιγράφημα

- Πανιά στο Νείλο,
πουλιά χωρίς κελάηδισμα με μια φτερούγα
γυρεύοντας σιωπηλά την άλλη
ψηλαφώντας στην απουσία τ` ουρανού
το σώμα ενός μαρμαρωμένου εφήβου
γράφοντας με συμπαθητικό μελάνι στο γαλάζιο
μιαν απελπιστική κραυγή.

Νείλος, «Τα Περιστέρια»
22. 11. 1942

Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας

Α' Γυμνασίου

- **Κωνσταντίνος Καβάφης «Δέησις»**

Η θάλασσα στα βάθη της πήρ' έναν ναύτη.-

Η μάνα του, ανήξερη, πηαίνει κι ανάφτει

στην Παναγία μπροστά ένα υψηλό κερι

για να επιστρέψει γρήγορα και νάν' καλοί καιροί –

και όλο προς τον άνεμο στήνει τ' αυτί.

Αλλά ενώ προσεύχεται και δέεται αυτή,

η εικών ακούει, σοβαρή και λυπημένη,

ξεύροντας πως δεν θάλθει πια ο υιός που περιμένει.

Κωνσταντίνος Καβάφης «Δέησις»

Φύλλο εργασίας (εργασία για το σπίτι)

- Στο ποίημα «Δέησις» ο Καβάφης κατορθώνει με οκτώ μόλις στίχους να αναδείξει τη διάσταση που υπάρχει ανάμεσα στην επιθυμία των ανθρώπων να βρίσκονται υπό τη συνεχή προστασία του Θεού και στη σκληρή, μα αναπόφευκτη, πραγματικότητα του θανάτου.
- Η μητέρα, μη γνωρίζοντας πως ο γιος της έχει ήδη πνιγεί, ανάβει ένα ψηλό κερί στην Παναγία και προσεύχεται -μάταια- για την ασφαλή επιστροφή του παιδιού της. Η τραγική ειρωνεία που προκύπτει από την άγνοια της μητέρας, προσδίδει μια πικρή αίσθηση στο ποίημα, η οποία ενισχύεται από τη λυπημένη έκφραση της εικόνας, που γνωρίζει την αλήθεια για το χαμό του παιδιού.
- Εμπνεόμενοι από το ποίημα του Κ. Καβάφη, να δημιουργήσετε μια παρόμοια ιστορία σε πεζό ή ποιητικό λόγο με το ίδιο ή παρόμοιο θέμα.

Ποίημα (έμπνευση από το ποίημα Δέησις Κ. Καβάφη)

- **Μια μάνα**
Μια μάνα έρημη
Μια μάνα απελπισμένη
Το γιο της, το ναυτικό
Με αγωνία περιμένει
Μάνα καλή και στοργική
Την Παναγιά παρακαλεί:
-Αφέντρα μου γλυκιά μου Παναγιά
Φέρε μου το γιο μου από την ξενιτιά
Λυπημένη η Παναγιά την παρακολουθεί
Γιατί ξέρει πόσο πολύ θα πικραθεί.
Δύναμη θέλει να της δώσει
Γιατί το σπλάχνο της δεν θα
ξανανταμώσει
Το παλικάρι χάθηκε στις θάλασσας τα
βάθη
Κι εκείνη ανήξερη το περιμένει να 'ρθει.

(Α' Γυμνασίου, 1ο Γυμνάσιο Καλαμάτας)

Πώς μπορούμε να δουλέψουμε με ένα παραμύθι

- Ξεκινώντας μια γνωστή ιστορία με ένα λάθος (πχ. Την Κοκκινοσκουφίτσα τη λένε Πρασινοσκουφίτσα και είναι φυσικά οπαδός της οικολογίας.)
- Δίνοντας πέντε λέξεις που ταιριάζουν σε παραμύθι και μία που δεν κολλάει π.χ. κοριτσάκι, δάσος, λουλούδια, λύκος, γιαγιά, ελικόπτερο.

Πώς μπορούμε να δουλέψουμε με ένα παραμύθι

- Αλλάζουμε τους χαρακτήρες – παραμύθια από την ανάποδη π.χ. ο λύκος είναι ο καλός και η Κοκκινοσκουφίτσα η κακιά, η Σταχτοπούτα μια τεμπέλα και η μητριά της καλή, η Χιονάτη δεν συναντά εφτά νάνους αλλά εφτά γίγαντες κτλ.
- Μεταφέροντας τα παραμύθια στη σύγχρονη εποχή, παράδειγμα: *Το τσιμεντένιο δάσος* της Λότης Πέτροβιτς Ανδρουτσοπούλου.
- Συνεχίζοντας το παραμύθι. Τι συμβαίνει άραγε μετά το «έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα»;
- Παντρεύοντας τα παραμύθια – σαλάτα παραμυθιών. Γνωστοί ήρωες από διαφορετικά παραμύθια συναντιούνται και τι γίνεται μετά;

Δουλεύοντας με ένα τραγούδι

- **Συνταγές μαγειρικής Χαϊνηδες**

Στίχοι: Δημήτρης Αποστολάκης

Μουσική: Δημήτρης Ζαχαριουδάκης

- Από μικρή τής άρεσε, μες στην κουζίνα μόνη τις ώρες να σκοτώνει με τη μαγειρική, και πέφτανε τα δάκρυα θυμώντας τη ζωή της και δίναν στο φαΐ της μια γεύση μαγική.

Κύμινο, μοσχοκάρυδο και κόκκινο πιπέρι, ποτέ δεν είχε ταίρι ν' αλλάξει μιαν ευχή, να χαμηλώσεις τη φωτιά μετά την πρώτη βράση, να γίνονταν η πλάση ξανά απ' την αρχή.

Ψιλοκομμένος μαϊντανός, και σκόρδο μια σκελίδα, να 'φεγγε μιαν ελπίδα στα μάτια τα μελιά, και προς το τέλος πρόσθεσε ένα ποτήρι λάδι, να 'νιωθε ένα χάδι μια μέρα στα μαλλιά.

Μια νύχτα έπιασε φωτιά μέσα στο μαγερείό της, που 'κανε το φευγιό της να μοιάζει με γιορτή, τέτοια που γύρω φύτρωσαν άσπρα του γάμου κρίνα, ολόιδια με κείνα που είχε ονειρευτεί.

Πόσες καρδιές που γίνανε αναλαμπή κι αθάλη, μας κάμανε μεγάλη κάποια μικρή στιγμή, κι αθόρυβα διαβήκανε απ' της ζωής την άκρη, χωρίς ν' αφήσει δάκρυ σε μάγουλο γραμμή.

Α' ΛΥΚΕΙΟΥ Λογοτεχνία, Ενότητα «Τα φύλα στη λογοτεχνία» Μεταναγνωστική φάση

- **ΦΤΙΑΞΤΕ ΤΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ**
- Η γυναίκα της ιστορίας έχει επωμιστεί έναν παραδοσιακό γυναικείο ρόλο. Ποιος είναι αυτός;
- Γιατί αυτή η γυναίκα είναι κλεισμένη συνεχώς στην κουζίνα;
- Ποιους υπηρετούσε/ εξυπηρετούσε; Για ποιους μαγείρευε;
- Σε ποια εποχή θα μπορούσε να ζει;
- Πώς θα ήταν το όνομά της;
- Γιατί είναι μόνη της; Της συνέβη ίσως κάποια άσχημη εμπειρία;
- Πώς άναψε η φωτιά στο μαγειρείό της;
- Ήταν αυτό ένα είδος απελευθέρωσης;
- Τι έκανε αφού έφυγε από το μαγειρείό; Πού πήγε; Πώς συνέχισε τη ζωή της;
- Σας θυμίζει κάποιο γνωστό σας πρόσωπο; Θα μπορούσε να είναι συγγενής σας;

Φανταστική βιογραφία (εργασία για το σπίτι)

- Να γράψετε την ιστορία της ζωής της γυναίκας που αναφέρεται στο τραγούδι, με τη μορφή βιογραφικής περιγραφής, αφού πρώτα προσπαθήστε να δημιουργήσετε τον χαρακτήρα της, όπως εσείς τον φαντάζεστε, λαμβάνοντας υπόψη σας τα παραπάνω στοιχεία.

ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

- Α' Γυμνασίου Αρχαία Ελληνική Γλώσσα
- Ενότητα 7 Η λύση του γόρδιου δεσμού
- Λεξιλογικός πίνακας ρήμα ζευγνύω ή ζεύγνυμι
- Φύλλο εργασίας (διάρκεια 15')

Να γράψετε μια μικρή ιστορία με λέξεις που αρχίζουν η περιέχουν το γράμμα ζ και να συμπεριλάβετε σε αυτές όσες περισσότερες λέξεις μπορείτε από τον λεξιλογικό πίνακα αυτής της ενότητας.

Μπορείτε να αρχίσετε ως εξής «Το ζεύγος που λεγόταν Ζήσης και Ζωή ζούσε κοντά στο ζωολογικό κήπο...»
Συνεχίστε μόνοι σας.

Μια ιστορία με πολλά ζζζζζζζζζζζζζζζζζζζζ

«Το **ζεύγος** που λεγόταν Ζήσης και Ζωή ζούσαν κοντά στον ζωολογικό κήπο όπου υπήρχαν ζέβρες, ζαρκάδια και άλλα ζώα. Η **συζυγική** τους ζωή κυλούσε ήρεμα από τότε που **ζευγάρωσαν**.

Ζύγωναν Χριστούγεννα. Η Ζωή στην κουζίνα **ζύγιζε** αλεύρι και για να ζυμώσει ζύμη για μια ζουμερή πίτσα. Η Ζίνα, η κόρη του Ζήση και της Ζωής, αφού είχε διαβάσει το μάθημά της για τις **συζυγίες** των ρημάτων, έβλεπε μια ζωντανή εκπομπή από τη Ζανζιβάρη. Ζωντανά και άνθρωποι ζητιάνοι με το ζόρι κατάφερναν να επιζούν. Ζωύφια ζουζούνιζαν μέσα στο νερό και έπρεπε να το ζεματίσουν για να το πιούν. Το αδελφάκι της Ζήνας, που ο Ζήσης φώναζε ζιζάνιο και η Ζωή ζουζούνι, γιατί ήταν πολύ ζωηρό, ζύγωσε στην κουζίνα και ζούληξε τη ζύμη της ζουμερής πίτσας. Μετά την πέταξε στο ζεματιστό νερό.

Μια ιστορία με πολλά ζζζζζζζζζζζζζζζζζζ

-Ζουρλάθηκες, σκούζει η Ζίνα. Τι θα φάμε τώρα;
Το ζιζάνιο της πέταξε ένα **ζύγι** στο κεφάλι, μετά ζάρωσε σε μια γωνιά και έσκουζε.

-Ζίνα, ζουζούνι! Φωνάζει ζοχαδιασμένη η Ζωή. Με ζαλίσσατε!
Παίρνει τηλέφωνο το **σύζυγό** της και του λέει να φέρει μια ζεστή πίτσα και μερικές μπύρες από το ζυθοπωλείο της γειτονιάς.

Μετά τηλεφώνησε στην αδελφή της που ήταν στενοχωρημένη γιατί έπαιρνε **διαζύγιο** και της είχε έρθει το **διαζευκτήριο**. Θα ήταν πια μια **διαζευγμένη** γυναίκα.

Αφού ο Ζήσης πήγε το αυτοκίνητο για **ζυγοστάθμιση**, μετά γύρισε στη συζυγική εστία και έφερε τη ζεστή πίτσα, το ζύθο και ζυμαρικά. Και έζησαν αυτοί καλά αλλά εμείς ζούμε καλύτερα.»

(Α' Γυμνασίου, 1ο Γυμνάσιο Καλαμάτας)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ (Α' Γυμνασίου και Α' Λυκείου) Ιδέες για δημιουργικές δραστηριότητες

Κυκλαδικός
πολιτισμός
Συνομιλία με ένα
έργο τέχνης

Φύλλο εργασίας (διάρκεια 20')

- Βρίσκεσαι στο μουσείο κυκλαδικής τέχνης και περιεργάζεσαι τα δημιουργήματα μιας εποχής πολύ μακρινής.
- Τι σε εντυπωσιάζει σε αυτά;
- Δεν είναι πολύ «μοντέρνα» και μινιμαλιστικά για την εποχή τους;
- Είναι τελικά όντως τόσο διαφορετική εκείνη η εποχή, εκείνη η κοινωνία από τη δική μας; Σε τι διαφέρουν;
- Καθώς είσαι χαμένος στις σκέψεις σου, αντιλαμβάνεσαι προς μεγάλη σου έκπληξη πως το ειδώλιο που έχεις μπροστά σου έχει φωνή και σου απευθύνει το λόγο. Τι θα μπορούσε να σου λέει;

Φύλλο εργασίας (διάρκεια 20')

- Σε ποια εποχή δημιουργήθηκε; Σε ποιον τόπο;
- Γιατί το κατασκεύασαν;
- Ποιος το έφτιαξε;
- Πόσα χρόνια έμεινε θαμμένο;
- Ποιος το βρήκε και πώς κατέληξε στο μουσείο; Πώς νιώθει τώρα;
- Πώς βλέπει τη σημερινή εποχή; Σε τι διαφέρει από τη δική του;
- Εσύ τι σκέφτεσαι και ποια συναισθήματα σου γεννιούνται μετά από αυτή την απρόσμενη συζήτηση;
- **Να κάνεις πρώτα ένα σχεδιάγραμμα, να γράψεις μια δυο σειρές για κάθε μέρος του σχεδιαγράμματος και να ενώσεις τις προτάσεις με συνδέσμους έτσι ώστε να συνδέονται σε ένα κείμενο..**

Φύλλο εργασίας

- Για περισσότερες πληροφορίες μπορείς να επισκεφθείς τις διευθύνσεις:
- <http://users.sch.gr/pchaloul/epokhi-halkou/kykladic-politism.htm>
- <http://istoriesdaskalwn.blogspot.gr/p/blog-page.html>
- <http://www.cycladic.gr/frontoffice/portal.asp?cpage=NODE&cnode=35&clang=0>
- Εδώ μπορείς να ακούσεις το «**ΚΥΚΛΑΔΙΤΙΚΟ**» σε στίχους του Νίκου Γκάτσου
- <http://www.youtube.com/watch?v=TIxvUhbukPk>

Προτεινόμενα βιβλία:

- Χρήστου Μπουλώτη, *Ένα κορίτσι φτερουγίζει στον Κεραμεικό*, Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς
- Μαρίας Αγγελίδου, *Μύρτις – οι ζωές της*, Παπαδόπουλος.
- Χρήστος Μπουλώτης, *Το άγαλμα που κρύωνε*, εκδ. Πατάκη 1999
- Δείτε το βιβλίο και στην εκπαιδευτική τηλεόραση
- http://www.edutv.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=266

Βιβλιογραφία

- Τζάνι Ροντάρι, *Η Γραμματική της Φαντασίας*, Μεταίχμιο 2001
- Νόρμαν Μείλερ, *Η μάγισσα τέχνη*, Καστανιώτης 2004
- Εγχειρίδιο Δημιουργικής Φαντασίας, Εκδ. ΕΝΑ
- Δημιουργική: θεωρία & τεχνική για την ανάπτυξη της δημιουργικότητας, Κ. Μαγνήσαλη, εκδ. INTERBOOKS
- Παιδαγωγική Ψυχολογική Εγκυκλοπαίδεια, Λεξικό τόμ. 3.
- Φιλοσοφικό Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό, τόμ. 2 , εκδ. Καπόπουλος
- Μίμης Σουλιώτης, *Μου αφήνεις πενήντα δραχμές για τσιγάρα;*, εκδ. Πανεπιστημίου Μακεδονίας, Θεσσαλονίκη 2009
- Μάριο Βάργκας Λιόσα, *Επιστολές σε ένα νέο συγγραφέα*, Καστανιώτης 2001